

saavidt de skulle fremgaae af directe Valg. Jeg vil blot dertil ganske kort svare, at et ringe Antal af de stattydende Borgere ogsaa vil kunne besætte scnitlige Pladser i Borgerrepræsentationen, og tør de Herrer paastaae, at dette har medført nogen Fare og Forurettelse for de saameget omtalte høiere Besatte? Det tør de vistnok ikke. Jeg vil ogsaa spørge de Herrer, om de kunne paavise, at Borgerrepræsentant-Valgene i Reglen ere blevne udførte utilfredsstillende, fordi saa faa vægere have været tilstede? Men hvorledes rimet det sig sammen dermed at paastaae, at det skulde være farligt at lade de samme Vælgere i et ringe Antal vælge et Par Medlemmer af en Commission, af hvilken disse dog altid ville komme til at udgjøre Minoriteten? Naar de kunne vælge den hele Borgerrepræsentation, hvad Fare skulde der da være ved, at de kom til at vælge en Minoritet af disse Commissioner? Jeg kan ikke see, at der er noget Sammenhæng inellem disse to Slutninger; kan det Vigtigere betros dem, maa det mindre Vigtige ogsaa kunne betros dem. Den ærede Rigsdagsmand for Helsingør (Thune) veed meget godt, at det ikke ret vel lader sig gjøre saaledes i al Almindelighed at sige, at for at godtgjøre, at der er Trang tilstede, maa man paavise, at Noget ikke er blevet tilfredsstillende udført; thi Sligt maa man kunne bevise og det er her næsten umuligt. Naar den ærede Rigsdagsmand udtalte, at hans Erfaring viste, at Valget af disse Commissionsmedlemmer hidtil var udført tilfredsstillende, kan jeg gjerne sige, at det ogsaa er min Erfaring, at de meget ofte ere udførte tilfredsstillende; men jeg kan nævne Exempler, dersom man skulde ønske det, hvor Majoriteten og Vælgernes have ønsket en vis bestemt Mand valgt ind i en vis bestemt Commission, og at dette deres Ønske netop har gjort, at han ikke er kommet ind i denne Commission. Det nytter saaledes ikke at tale om denne Sag i Almindelighed, thi der kan her sættes Paastand imod Paastand, og jeg skal her ikke paastaae Andet, end hvad jeg kan anføre Exempler paa. Den ærede Rigsdagsmand gjorde ogsaa opmærksom paa, at disse Commissioner ere satte til at hjælpe Borgerrepræsentationen i Udførelsen af dens Forretninger, men dette stemmer aldeles

ikke med Anordningen af 1837; thi efter denne ere de ikke satte til at hjælpe Borgerrepræsentationen, men derimod ere de satte som selvstændige Commissioner; de udføre deres Forretninger, saavidt som deres Myndighed strækker, uden at staae som Hjælpere eller Tjenere for Borgerrepræsentationen, og det er derfor ikke correct, naar man siger, at de ere dens Hjælpere. Jeg ansøgte under denne Sags anden Behandling, men det omtalte den ærede Rigsdagsmand ikke, at Bygningscommissionen ved den sidste nye Bygningslov er stillet aldeles uafhængig i alle sine Forretninger lige overfor Borgerrepræsentationen; den afgjør endelig, og naar den ikke afgjør endelig, saa er det ikke Borgerrepræsentationen, der har det Mindste at gjøre med at træffe den endelige Afgjørelse, men er en høiere Autoritet; dette viser altsaa, at det ikke er rigtigt, naar man vil fremstille disse Commissioner som Noget, der skulde være saa høist ubetydeligt.

Den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) skal jeg ikke følge i hans Forsøg paa at bringe Sager ind, som ligge udenfor Rigsdagen, thi dersom man vilde følge hans Exempel, saa kunde man komme til ganske forunderlige Ting. Har jeg min eiendommelige Natur, saa har den ærede Rigsdagsmand ogsaa sin, og Spørgsmaalet bliver da, hvis Natur der er den meest eiendommelige, naar man kommer til at veie dem imod hinanden; men, som sagt, fordi han kan finde det belejligt at drage Noget ind under denne Sag, som ikke hører ind under den, derfor skal jeg dog ikke følge det af ham givne Exempel. Hans og min Mening om, hvad der er en god Valglov, ere saa aldeles modsatte, at jeg aldrig nogensinde i mit Liv ventet at kunne ansee en Valglov for god, som han erklærer for god, og naar den ærede Rigsdagsmand her erklærer, at han kun kan stemme for en Valglov, som han finder god, saa følger deraf, at en saadan Lov kan jeg ikke stemme for; det har heller aldrig været min Tanke i mindste Maade at faae den ærede Rigsdagsmands Medhold i saa Henseende, thi han har givet Bisfald til en Valglov, som en stor Deel af Befolkningen har fordømt. Jeg har været nødt til atter kortelig